

Zondag 30 september 2012.

In de 'cinquième rue' staan geen verkoopsbarakjes meer en amper nog wat -stalletjes. Dat viel me gisteravond ook al op. Célestin, de sentinel, vertelt dat de regering een dekreet uitvaardigde dat alle dergelijke commerciële toestanden uit het straatbeeld moeten verdwijnen. Al die barakken en stalletjes veroorzaken teveel vuiligheid en chaos. Drie maanden geleden zou de grote opkuis begonnen zijn. Er zouden daarbij doden en gekwetsten gevallen zijn. Wat daar van aan is, kan ik onmogelijk achterhalen. Zowel Dieudonné als Célestin zijn ervan overtuigd dat dit te maken heeft met de 'Francophonie', de bijeenkomst van de staatshoofden van alle francofone landen: "Congo heeft een proper en verzorgd imago nodig!" Dat zou het motto zijn.

Voor de middag contacteer ik Teddy Paint, een bedrijf dat verf verkoopt. Ha! Ze hebben daar epoxyverf, gelukkig. Ik wil, eer we naar het binnenland vertrekken, verf gekocht hebben ter vervanging van deze die in Zaventem in beslag genomen is.

Vanaf 15u. maak ik met King ons programma op voor de volgende vier dagen. We maken ook een lijst op van wat we allemaal willen/moeten aankopen om mee te doen naar Katoko-Kombe. Daarna gaan we een pint drinken op een terrasje aan de 'Place Commerciale' van de 'septième rue'.

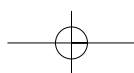
Een interessant verhaal.

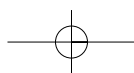
Wim Maerivoet, die hier vorig jaar met een witte Peugeot Partner rondreed, heeft dat autootje verkocht aan de Kapucijnen toen hij definitief (?) naar België terugkeerde.

Wat is daar nu Interessant aan?

Wel, achter de voorruit van die Peugeot stond een mooi houten beeldje dat hij op een soort kunstmarkt in Gombe, een gemeente van Kinshasa, gekocht had: een fetisj met een spiegel op de buik. De commentaar van Wim vorig jaar: "Dan laat de politie mij gerust."

Naar het schijnt zijn veel mensen hier bang van zo'n beeldje.

Op een keer reed Doris, de broer van Hipolyte, met de Peugeot naar de markt van Ndolo om inkopen te doen en hij vergat daar de auto te sluiten. Toen hij met zijn aankopen weer bij de auto kwam zag hij wat nieuwsgierigen geïnteresseerd naar de auto staan kijken. Potentiële dieven? Doris zette zijn aankopen in de auto en vertrok weer naar de markt om nog wat aankopen te doen, weer zonder de deuren te sluiten. Toen hij terugkwam stonden die lui daar nog. Hij legde alles wat hij bij had in de auto en sprak hen aan: "Jullie willen mijn 'histoires' stelen hé? Wel, doe maar! Maar jullie durven niet! Weet dat hij daar de baas is." Doris wees naar de fetisj achter de voorruit. "Ik ben slechts de 'domestique', ik werk dus voor hém. Riskeer het maar om mijn 'histoires' te stelen, het zal jullie tot in de eeuwigheid spijten." Zonder dralen vertrok Doris weer naar de markt om nog wat inkopen te doen, weer zonder de auto te sluiten. Er werd niets gestolen.

Wat later had Doris een rare droom waarin het beeldje een rol speelde. De Kapucijnen hebben dan beslist het beeldje uit de auto te verwijderen; ze hebben de auto gezegend en wat gebeden. Een auto van katholieke missionarissen met een fetisjbeeldje, nee dat kon niet (meer) zijn.

Vorig jaar al vond ik het beeldje opmerkelijk mooi maar ja, het was van Wim. Nu is het van Doris. Ik laat aan Doris mijn interesse blijken. Ik kan het krijgen; versta, kopen. Als we terug zijn uit Katako-Kombe zullen we het over de prijs hebben. Niets voor niets, hé!

